

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. SNS-301-00480

Den 8. november 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 12. oktober 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 51 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Gjerskov (S).

Spørgsmål nr. 51 (alm. del)

Vil ministeren redegøre for konklusionerne på Vildtforvaltningsrådets behandling af spørgsmålet om muse- og rottegift i rovfugle og rovpattedyr, herunder hvilke anbefalinger Vildtforvaltningsrådet fremkom med, idet der henvises til ministerens besvarelse af MPU alm. del - samrådsspørgsmål DL, DM, DN og DS (folketingsåret 2009-10) den 1. september 2010?

Svar

Vildtforvaltningsrådet behandlede på deres møde den 7. september 2010 spørgsmålet om muse- og rottegift i rovfugle, ugler og små rovpattedyr. Vildtforvaltningsrådet blev bedt om at komme med konkrete bemærkninger og input til, hvad Rådet finder, der bør gøres ved denne problematik.

Det fremgår af udkastet til referat fra mødet, at
"der i Rådet er enighed om, at den sekundære forgiftning er et problem, og at der er enighed om, at det er trist, at rovfugle og andre prædatorer påvirkes. Rådet anerkender samtidig behovet for at anvende godkendte midler ved bygninger og landbrugsmæssige samlinger af korn, halm m.v. Rådet var, på det nuværende vidensgrundlag, enig om at anbefale, at det bliver undersøgt nærmere, hvilke årsager og kilder der er til forgiftningen, og at det undersøges, hvilke alternativer der er til brug af antikoagulante giftstoffer."

Jeg er enig med Vildtforvaltningsrådet i, at det er bekymrende, at de antikoagulante giftstoffer utilsigtet ender i vores rovfugle, ugler og små rovpattedyr. Jeg anerkender, at det er et alvorligt problem, og har noteret mig Vildtforvaltningsrådets anbefaling om yderligere undersøgelser. Jeg finder dog at vi allerede nu har et tilstrækkeligt grundlag til at handle, og jeg har derfor taget en række initiativer.

Desværre må vi erkende, at der ikke er noget alternativ til de antikoagulante muse- og rottemidler i dag. Industrien arbejder på at finde alternativer, og vi følger udviklingen nøje, men indtil det lykkes, må vi begrænse anvendelsen til det absolut nødvendige.

Miljøstyrelsen er opmærksom på problemerne med sekundær forgiftning af rovfugle, ugler og små rovpattedyr i deres risikovurdering, når de godkender muse- og rottebekæmpelsesmidler. Advarsler om faren for sekundær for-

giftning af rovfugle fremgår allerede af såvel godkendelsesbrevene som af etiketterne på produkterne.

På EU plan, hvor man vurderer aktivstofferne farlighed, er man ligeledes opmærksom på, at der er problemer med sekundærforgiftning af rovfuglene. Det er således besluttet, at bromodialon, som i øjeblikket er det eneste stof, som må bruges til bekæmpelse af mus i f.eks. nyplantet skov bliver forbudt at sælge til plantebeskyttelse fra udgangen af 2010.

Når biociddirektivet bliver fuldt implementeret, vil medlemsstaterne kun kunne godkende de antikoagulante muse- og rottemidler for en periode på fem år på grund af stoffernes farlighed i modsætning til de normale 10 år for en godkendelse. Efter de fem år skal godkendelserne tages op til fornyet vurdering og alternative midlerne skal overvejes.

Endelig vil Miljøstyrelsen næste år udarbejde informationsmateriale med gode råd til private om bekæmpelse af mus, og om hvordan man kan forebygge, at rovfugle udsættes for musegifte.

Vi har i Danmark en meget restriktiv politik i forhold til rottemidler. Det er kun autoriserede rottebekæmpere, der må anvende og besidde rottemidler. Derudover har Miljøstyrelsen for at reducere privates anvendelse af musegift, reduceret pakningsstørrelsen på musegift, som private må købe, til maksimalt 100 gram pr. pakning.

Endelig vil Miljøstyrelsen næste år udarbejde informationsmateriale med gode råd til private om bekæmpelse af mus og om hvordan man kan forebygge, at rovfugle udsættes for musegifte.

Karen Ellemann

Hans Henrik Christensen